

sau, deloc neglijabil, de influența modelelor livrești care le determină sentimentele, dorințele, soluțiile de viață.

Rolurile – spumoase la suprafață, complex referențiale în subtext – au plăcut, credem, interpreților. Se vede din jocul lor viu, antrenant, alternând atent ironia acidă, parodia precisă, caricatura de efect, îmbinându-le cu tact. Principala problemă care-l îngrijora pe regizor a fost rezolvată, având concursul evident al actorilor cu apreciată experiență – Tamara Buciuceanu, Ruxandra Sireteanu, Nicolae Urs –, ca și al celor la început de carieră, cu promițătoare posibilități – Daniel Popa, Laurian Ghimiși, Leonid Doni, Cristina Secăreanu, Dana Dumitrescu. Au avut, aproape continuu, verva și relieful necesar, într-un joc așa cum cerea fiecare rol și, desigur, firul

întâmplărilor, încurcate, spre final, cu haz și descurcate nu mai puțin amuzant.

La Buzău, râsetele care însoțesc în cascadă replicile comediei lui Wilde și, în general, primirea entuziastă făcută de public ne-au dovedit că ea rămâne mai departe o piesă de succes. Iar tânărul regizor Răzvan Dincă se arată atras de un teatru spiritual și reconfortant, capabil să-ți transmită – așa cum vroia Caragiale – viața fierbinte în sală.

Teatrul „George Ciprian” din Buzău – Ce înseamnă să fii onest de Oscar Wilde. Traducere de Alex. Alcalay și Sima Zamfir. Direcția de scenă: Răzvan Dincă. Scenografia: Vladimir Iuganu, Sorina Iuganu. Cu: Daniel Popa, Leonid Doni, Lucian Ghimiși, Cristina Secăreanu, Ruxandra Sireteanu, Tamara Buciuceanu, Dana Dumitrescu, Nicolae Urs. Data premierei: 11 februarie 2001.

Marcela ILNIȚCHI

Pe urmele comediei contemporane

Teatrul „George Ciprian” din Buzău împlinește cinci ani de existență. În peisajul teatrului românesc contemporan, Teatrul din Buzău este un teatru de proiecte, cu actori renumiți angajați pentru spectacol. Este o cale de a ridica nivelul calitativ al teatrului din provincie, de a atrage publicul și de a transmite o tradiție teatrală.

În ziua de 8 aprilie, s-au reunit aici o parte dintre cei ce au lucrat împreună în acești cinci ani. Întâlnirea aniversară a fost urmată de premiera piesei *Așteptam pe altcineva* de Paul Ioachim. Proiectul este consecvent cu preocuparea teatrului de a promova dramaturgia română contemporană și genuri larg accesibile publicului.

Piesa și-a avut ecourile cuvenite în critica de specialitate în momentul apariției ei, 1985. Vorbea în plin comunism, cu masca unei comedii mai ușoare, despre o atitudine defensivă în viața personală, despre renunțarea la fericire. Astăzi, identificarea

cu acele stări de spirit nu mai ne este la îndemână, așa că privim piesa detașați de implicațiile ei conjuncturale. Vedem atunci o piesă care debutează ca o comedie sentimentală gen Mihail Sebastian, pentru a trece abrupt într-o farsă destul de incredibilă și naivă, și se termină pe un ton mai liric, apropiat de cel de la început. Ce s-a pierdut pe parcurs în favoarea acțiunii comice este descrierea caracterelor, și mai ales al personajului principal, *Marcel Adam*. Reflex al personajelor lui Mihail Sebastian, de la care împrumută trăsături ca modestia și cumsecădenia, și una substanțială ca revolta față de minciună și meschinărie, ne-am fi așteptat ca să fie gratificat măcar cu o doză din visarea care făcea anvergura unui *Miroiu* sau *Andronic*. Or, în farsa pusă la cale pentru a i se deschide ochii asupra meschinăriei mic-burghezei cu care este logodit, el nu-și dezvoltă calitățile bănuite de noi, ci devine aproape o marionetă a

situațiilor. Concluziile la care el ajunge pe plan personal sunt puțin mai limpezi ca la început, dar umbra ternă a renunțării se profilează încă. O expoziție a premiselor acțiunii prea lungă, un conflict apărut cam târziu și concluzii nu prea limpezi, sunt în unele momente contrabalansate de replica și dialogul alert.

Deși în cheie minoră, ele evită banalitatea și sunt garanția câștigării atenției publicului într-un prim moment. Partiturile actorilor se îmbunătățesc și ele din acest motiv.

Regia nu adaugă sensuri noi textului. Am resimțit absența scenografiei generatoare de atmosferă.

Actorii colaborează armonios. Nicolae Urs (*Marcel Adam*) își susține partitura într-o manieră clară și profesională, dar știe și să facă corp comun cu ceilalți în momentele de comedie pură. Ileana Cernat (logodnica *Valentina*) are un rol cu dublă deschidere spre arabescul comic individual și spre comicul de grup, decare se achită bine. Marian Lepădatu (prietenul *Victor*) și Carmen Tănase (*Reportera*, posibilă pereche ideală a lui *Marcel Adam*, personaj ce merita să fie mai important în economia piesei) aduc o notă de degajare binevenită în contextul de multe ori prea *terre-a-terre* al spectacolului.

Impresia noastră este că o construcție mai solidă a personajelor și o articulare mai plauzibilă a farsei pe structurile

comediei sentimentale ar aduce unitatea de stil necesară piesei. Poate că Paul Ioachim este doar la începutul exploatării pe scena de teatru a acestei comedii care place publicului. Îi urăm să o împlinească pentru a face din ea un succes!

Teatrul „George Ciprian” din Buzău – Așteptam pe altcineva de Paul Ioachim. Regia: Paul Ioachim. Scenografia: Vladimir Iuganu. Costume: Sorina Iuganu. Ilustrația muzicală: Vasile Manta. Cu: Nicolae Urs, Ileana Cernat, Carmen Tănase, Marian Lepădatu, Lucian Ghimiși, Dana Dumitrescu. Data premierei: 8 aprilie 2001.

Nicolae URS și Ileana CERNAT